

Pontus Ferno

Program/klass på Europaskolan Strängnäs: Europaprogrammet, EU05
Avgångsår: 2005

Pontus – Senior Credit Analyst på Deutsche Bank i Berlin

Pontus Ferno gick ut Europaskolan Strängnäs 2005. I dag arbetar han som Senior Credit Analyst för Norden på Deutsche Bank i Berlin. Där stortrivs han och hoppas bli kvar ett bra tag. Men vad gjorde han före det? Och vad har han för råd och tips till andra? Här får du ta del Pontus inspirerande historia.

Vad gjorde du direkt efter gymnasiet?

– Som de allra flesta förmodligen upplever situationen så hade jag ingen aning om vad jag egentligen ville arbeta med när jag tog studenten. Det som jag däremot visste var dock att jag ville bli flytande i franska. Det kändes frustrerande att jag trots den energi som jag hade lagt ned på att lära mig språket ännu inte behärskade det fullt ut. Ungefär en vecka efter att ha sprungit ut genom Philosophicum's dörrar bar det därför iväg till Disneyland Resort Paris där jag spenderade sommaren 2005, iklädd antingen basebollkläder eller cowboyutstyrel.

När folk frågar brukar jag beskriva tiden vid Disneyland som en "upplevelse". För trots att detta enligt Disney ska vara "The Happiest Place on Earth" så var inte varje dag fantastisk. Efter Disney så blev det en sväng hem till Sverige, där jag frånsatt mig över att inte ha något att göra gick till att arbeta både full tid som lärarvikarie under dagarna och som servitör under kvällarna.

Ett halvår senare var det återigen dags att lämna föräldrahemmet och återigen gick färden till Frankrike. Denna gång förbyttes dock Sleeping Beauty Castle och Långben mot Alpernas berg och Grenoble. För att göra en lång historia kort (om ni någon gång träffar en alumn från EU05 så fråga gärna efter Pontus "korta version" så får ni se vad "kort" egentligen innebär), så tillbringade jag ett halvår med skidåkning och franskastudier innan jag efter ett sommarstopp i Sverige for till Georgia i USA som Rotarystipendiat. Tanken var faktiskt att stanna vid mitt amerikanska universitet för hela utbildningen men av flera anledningar – framför allt magkänsla – så beslutade jag mig för att pröva på det svenska studentlivet vid Linköpings universitet.

Att byta USA mot en vindpinad Östgötaslätt kan tyckas som ett steg bakåt men beslutet är något som jag aldrig ångrar. Tvärtom är jag övertygad om att jag aldrig skulle ha kunnat genomgå en sådan personlig utveckling som under tiden i Linköping: Den gjorde mig till den jag är i dag. Som man säger, ett steg bakåt och två steg fram.

Varför valde du att flytta till Berlin?

– För att undvika Stockholm. Skämt åsido, även om detta var en angenäm sidoeffekt av flytten till Berlin så finns ingen större anledning till att det blev just denna stad. När jag sökte arbete var jag öppen för i princip allt (okej, kanske inte Nordkorea ...). Det var i Berlin jag blev erbjuden jobb och detta mycket på grund av tillfälligheter: Mer uttänkt än så var det inte. Dessutom har jag alltid tyckt om att anpassa mig till nya kulturer och miljöer. Vem vet var jag befinner mig om några år?

Hur är det att leva i Berlin? Skillnader och likheter jämfört med Sverige?

– Skillnaden är att tyskar inte flyttar på sig. Det kan tyckas märkligt men något osmidigare folk än tyskarna får man leta efter. Om man som svensk är van vid ömsesidigt ”parerande” när man korsar varandras väg nere på stan så kommer man här i Berlin att få sig en överraskning – och en överkörning. Kontrasten blir ännu större när vi jämför med Frankrike och Paris där jag studerade under läsåret 2012–2013 och där folk ber om ursäkt bara de skulle råka andas åt ditt håll. Om detta per definition innebär att fransmän skulle vara trevligare än tyskar låter jag dock vara osagt.

Skämt åsido så kan jag tänka mig att jag upplever många skillnader här som större än vad de faktiskt är, eftersom Tyskland och Sverige har mycket gemensamt. Faktum kvarstår också att några av mina absolut närmaste vänner är just tyskar. Man bör i sammanhanget även understryka – precis som i princip alla jag mötte under min första vecka i staden poängterade – att Berlin *inte* är Tyskland. För att förstå varför och på vilket sätt skulle man kunna tänka på hur San Francisco framstår i relation till mycket av övriga USA: lite friare, lite radikalare, lite roligare.

Berätta om ditt arbete!

– Som Senior Credit Analyst Nordics vid Deutsche Bank Risk Center i Berlin är jag ansvarig för att analysera och utvärdera kreditvärdigheten för mellanstora nordiska bolag. Jag har alltid varit intresserad av ekonomi och framför allt finans men att jag sitter här i dag beror helt på tillfälligheter och personliga kontakter.

Konkret består mina arbetsuppgifter i mycket läsande och många siffror. Fruktansvärt tråkigt för vissa: underbart för mig själv! Dessutom är teamet jag arbetar i mycket internationellt och en vanlig dag blandas spanska, franska, tyska, ryska, portugisiska, rumänska, svenska och nederländska (fantastiskt vackert språk för övrigt ...). Av cirka 500 personer vid DB Risk Center i Berlin är jag och en tjej från Linköping (för övrigt hon som tipsade mig om jobbet jag har i dag) de enda svenskarna. Detta passar mig som fisken i vatten, och är det något som också du skulle uppskatta så kan jag rekommendera en karriär inom finans. Påpekas bör dock att du i denna bransch verkligen måste älska det du gör och inte heller vara ute efter pengar. Själv kommer jag vanligen till jobbet runt 08.00 och går inte hem tidigare än 19.00 – inte för

att jag måste utan för att jag vill. Tro mig, om ditt enda mål i livet är pengar kommer du att bli grovt besviken, vare sig du vill hålla på med finans som jag eller inte.

Hur minns du din gymnasietid på Europaskolan Strängnäs? Något särskilt minne du vill lyfta?

– Bildningsresorna är naturligtvis något som man alltid kommer att ha med sig. Dessutom kan jag i efterhand säga att tiden vid Europaskolan Strängnäs skapade en ovärderlig grund att stå på för att gå vidare ut i verkligheten samt vid fortsatta studier. När jag jämför med mina vänner som gått vid andra gymnasieskolor tror jag det för mig personligen också var viktigt att bli respekterad och behandlad som en vuxen fastän man i ärlighetens namn ännu inte var det.

Vilket är ditt bästa råd till kommande elever som ska börja på skolan?

– Livets skola – den vi aldrig tar studenten ifrån annat än av naturliga orsaker – har lärt mig otroligt mycket efter min tid vid Europaskolan, och en av de absolut viktigaste lärdomarna hittills har varit insikten att man ska ta väl hand om de människor man har omkring sig. Nu vet jag att långt ifrån alla ni som läser detta är lika utpräglade perfektionister och tävlingsmänniskor som jag själv, men tillräckligt många tror jag att det ändå är för att det ska vara värt att ta upp detta ämne. Att ”borra ned huvudet” och fokusera på sin egen prestation tycker jag definitivt att man ska göra men det får inte gå så långt att det tär på dina sociala relationer. Vänner och kontakter är otroligt viktiga och den dag du skulle stå utan dem riskerar du ha ett ganska tråkigt och enformigt liv.

Något råd till andra som vill studera eller jobba utomlands?

– Du måste vara unik. På vilket sätt spelar mindre roll men du måste hitta det som du älskar att göra: det som gör dig lycklig. Om du gör så finns inga tvivel om att du också kommer att bli otroligt duktig på det du gör och med det kommer per automatik en solklar anledning för någon att anställa dig, var än på jorden de eller du må befinna er. Du måste våga ta risker. Ett talesätt från den australiensiska regissören Baz Luhrmann som jag strävar att leva efter varje dag skulle passa väl in i detta sammanhang: ”Do one thing every day that scares you”.

Hur ser dina framtidsplaner ut?

– De flesta planer blir ofta väldigt annorlunda i verkligheten jämfört med hur de framstår i tankarna. Detta innebär inte att man inte bör tänka på morgondagen. Däremot är jag ingen anhängare av detaljstyrning utan tror i stället så här: Betydligt viktigare än att ha en plan är att ha en vision – eller rättare sagt att ha *sin vision*. En vision är som en dröm med den avgörande skillnaden att du lever ditt liv – inte din sömn – enligt den. Min vision är att ta hand om människorna i min omgivning samt att ta tillvara varje tillfälle att utmana mig själv, mina rädslor och mina svagheter. Näst på min lista står att lära mig dansa salsa ... trots motorik som ett ånglok. Som min personliga förebild Arnold Schwarzenegger en gång uttryckte det: ”Don’t be afraid to fail. Leave no stone unturned”.